

glæde mig at høre Ministeren afgive en faa bestemt Forklaring af dette Punkt, at Anordningen derved kun bliver en Opfordring til Ministeren og ingen Regel, ikke en Gang for den Minister, der har udfærdiget Anordningen. — Den ærede Taler for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) mente, at ved Overvejelserne om Lønningerne skulde ogsaa de Betragtninger gøres gældende, som ere fremsatte af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Henning Jensen). Jeg skal i denne Henseende udtale, at disse Betragtninger har man næsten altid søgt at gennemføre, men de have bestandig staaet som en absolut Hindring mod at komme et Haarsbred videre paa den Vej. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi skulle blive paa det historiske Spor i denne Sag, naar vi overhovedet ville have den gennemført; men jeg indrømmer, at indtil en vis Grænse er der stor Rimelighed for, at man særlig tænkte paa Mindretalletene, og at disse ogsaa gennem visse bestemte Regler kunde faa Tilskud til Ordningen af deres religiøse Forhold og Betjeningen deraf. Hvor vidt dette bør ske i denne Lov eller i Forbindelse med den eller ved en særlig Lov, skal jeg henstille, ligesom jeg med Hensyn til de øvrige Materier, der bleve omtalte af det ærede Medlem fra Midtelfart (Henning Jensen) skal henstille, om de ikke bør fremkalde særlige Lovforslag i Stebet for at gaa sammen med vore Forslag eller optages deri.

Tauber: Ganste vist havde Møntforandringen bestaaet i 5 Mar, da dette Lovforslag var til Behandling i 1879—80, men da havde Resultaterne ikke vist sig tilstrækkelig, og endnu mindre vare de gaaede op for Befolkningen eller for Medlemmerne her i den Grad, hvori de senere maatte gaa op for alle. Hertil kommer den anden Omstændighed, at den stærke Indsørsel fra andre Verdensdele har bidraget i den sidste halve Snes Mar til at trykke Kornpriserne, og allerede denne Omstændighed gør, at de Kornpriser, der ligge til Grund for Ansættelsen af en væsentlig Del af Præsternes Indtægter, ere betydelig lavere nu, end de vare i 1879—80, og endnu lavere, end det kunde ventes i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne, da Beregningerne bleve foretagne. Medens man altsaa i 1879—80 ikke fandt sig foranlediget til i en væsentlig Grad at gaa bort fra Beregningerne fra Begyndelsen af Halvfjerdsjerne, er der nu stor Opfordring til at gennemgaa dem paa ny og undersøge, hvorledes det finansielle vil stille sig, og jeg tvivler ikke om, at hvis man anstiller disse Beregninger, vil det vise sig, at Staten

kommer til at give et meget betydeligt Tilskud til Kirken ud over, hvad den kommer til gennem de nuværende præstelige Indtægter. Hvorvidt det er de ærede Forslagsstilleres og det ærede Tings Mening, kan jeg ikke have nogen bestemt Ansættelse om, men efter min Mening vil i alt Fald dette ikke være rigtigt. Her er ikke Tale om som i andre Forhold, at tildele Embedsmænd det samme nominelle Beløb, som de nu have; nej, de Beløb, der nu gaa til Præsternes Indtægter, ere, naar de lægges sammen, betydelig lavere, end hvad de ville faa efter dette Lovforslag. Det kan jeg sige uden Beregning, thi efter de gamle Beregninger vilde der ikke blive noget Overflud ud over de daværende præstelige Indtægter, men nu ere disse betydelig lavere; følgelig maa der gives et betydeligt Tilskud fra Statskassen, naar Præsterne skulle have de samme Indtægter som foreslages for 10 Mar siden eller oprindelig for 18 Mar siden. Jeg tror ikke, at dette Punkt kan lades ude af Betragtning, og om der end var mindre Marsag til at tage det op i 1879—80, saa er der nu en høj Grad af Marsag dertil. Hvor levende end Ønsket om at gennemføre Reformerne kan være hos mange, har det dog ikke været saa stærkt, at de kunne se ganske bort fra den finansielle Side af Sagen og paalægge Staten, det kan jeg godt sige, et betydelig forøget Bidrag til Kirken, thi allerede nu yder jo Staten til Kirken hele det Bidrag, som gaar til alle de præstelige Indtægter, efter som det jo maa erkendes at være Statsmidler, i alt Fald for den aller væsentligste Del, som anvendes dertil.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Jeg kan med Hensyn til dette Lovforslag ganske henholde mig til, hvad jeg ifjor sagde derom. Et saadant Forslag har, om end ikke i ganske samme Form, været forelagt af en tidligere Kultusminister. Allerede det er en tilstrækkelig Grund til, at jeg ikke kan modsætte mig det. Hvis det gennem Forhandling mellem Regeringen og dette Ting og senere med det andet Ting skulde vise sig, at der kan komme noget ud deraf, skal jeg sikkert ikke modsætte mig dets endelige Vedtagelse. Men paa den anden Side vil jeg ligesom i Fjor sige, at særlig interesserer jeg mig ikke for Forslaget. Jeg tror ikke, at det er videre nødvendigt. Jeg skal ikke gentage, hvad jeg udtalte ifjor, men kun sige, at jeg antager, at nogle af de allervæsentligste Ulemper ved den tidligere Lønningssætning nu ere forsvundne, saa at man nok kan blive staaende ved, hvad man har, i alt Fald indtil videre.